

man generelt mener i forhold til kriminalitetsbekæmpelse.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at når det drejer sig om terror og udveksling af oplysninger og ting og sager, der kan begrænse den kriminalitet, der foregår, lyder det som sød musik, men det skal foregå med lovlige midler. Det, der er problemet her, er jo, som udenrigsministeren indrømmer, at hvis det er sket, så tager vi meget afstand fra tortur, de der fængslinger, tilbageholdelser osv., der er foregået i de eksempler, som vi kender til.

Det, jeg gerne vil spørge om, er, om ministeren mener, at det her forslag kommer lidt for tidligt. For hvis det nu viser sig, at man i de lande, hvor man har nedsat en kommission og sat sig for at finde ud af, hvad der rent faktisk er sket, kommer frem til, at dansk lufttrum eller danske landingspladser har været brugt i de her forbindelser, er der jo noget at komme efter. I dag er der ikke noget at komme efter, men hvis der viser sig at være noget, vil ministeren så have en anden indstilling til det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes lige, vi skal lade hr. Bjarne Laustsens bemærkninger her til sidst hænge lidt i luften. Der er ikke noget at komme efter. Ja, det er jo lige præcis det, der er regeringens pointe.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo det, ministeren og regeringen altid siger. Der er aldrig nogen sinde noget at komme efter. Og det er der ikke, pr. definition, fordi de har 90 mandater, så der er ikke noget at komme efter, uanset hvordan. Når man synes, at det er en dårlig idé at nedsætte en kommission i dag, så siger jeg bare:

Hvis de lande, som har besluttet at nedsætte en kommission, finder ud af nogle ting, hvordan vil ministeren så forholde sig til det? Det er det, der er interessant.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er lidt skuffet, for jeg havde sådan set forventet, at en nordjyde i hvert fald havde forstået, hvad jeg allerede har sagt.

Da der ikke er nogen danske myndigheder, der sidder inde med nogen oplysninger, og man derfor alene må støtte sig på oplysninger, der måtte komme fra andre steder i verden, så er mit svar, som det også har været til hr. Steen Gade, at der er lov om undersøgelseskommissioner altså en utrolig dårlig måde at forsøge at få tingene undersøgt på. Derfor må jeg afvise, at det er et rigtigt instrument at bruge.

Formanden:

Tak til justitsministeren. Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal på Venstres vegne meddele, at vi ikke kan stemme for dette forslag, som jo er fremsat af det, man her i Folketinget kan præstere som alternativ til den siddende regering.

Kl. 17.30

Jeg har nu med spænding siddet og lyttet til dette alternativ til vores regering. Var der noget nyt? Går man ind på Folketingets hjemmeside og søger på stikord til emnet her, vil der jo være, jeg ved ikke, om det er flere hundrede træffere, men jeg er lige ved at tro det, og derfor sidder man jo og lytter: Er der noget nyt? Har oppositionen noget i ærmet? Og man bliver jo sørgelig skuffet.

Det eneste, jeg kan iagttage, er, at når der er politiske sager, som man er uenig i, giver man altså udtryk for et retssyn, som er dybt rystende. Man ønsker en politistat, og skal man virkelig nå sit mål, skal man bruge masser af milliarder på militære udgifter, og mistankekrav er der ikke noget der hedder lige i disse sager.

Det er jo i sig selv rystende, men dertil vil jeg altså føje den dybe skuffelse over, at der intet vil jeg kommet frem, som ikke er sagt i tidligere svar her i Folketingssalen og også nævnt skriftligt.

Vi kan i Venstre helt henholde os til den afvisning, som også de tre ministre har givet i dag.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det her beslutningsforslag er jo fremsat på baggrund af den vedtagelse, der var i Europarådet i juni sidste år. Det har så taget lang tid at få det på dagsordenen. Men siden da er der faktisk kommet flere nye ting frem, som gør det her forslag aktuelt.

Vi kan tage de seneste. Ikke i den her weekend, men i den forrige indrømmede den canadiske regering jo, at det her var foregået, og at Ca-